

La garrotxina que ha crescut col·leccionant Mundials de patinatge

Anna Quintana és l'única patinadora del CPA Olot que ha viscut els 10 ors assolits entre 2004 i 2016. Amb 31 anys és la capitana, entrena l'equip juvenil i diu que encara té corda.

Quintana, ahir a Olot, amb els seus 10 ors.

La deu vegades campiona del món de patinatge en grups de xou no té cap mansió a Los Angeles, ni publicistes que li controlin l'agenda ni cap contracte milionari que li hagi permès tenir la vida resolta. Anna Quintana, l'única patinadora del CPA Olot que ha viscut els deu títols Mundials del club garrotxí, combina l'esport que l'apassiona amb la seva feina en una empresa de material esportiu, igual com abans ho feia amb els seus estudis de Turisme a la Universitat de Barcelona. Amb 31 anys, ha dedicat pràcticament tota la vida al patinatge, allò que als 4 anys va començar com una

afició recomanada per les amigues i que, amb el pas del temps, s'ha convertit en alguna cosa indispensable, tant com l'aire que respira.

D'Olot a Fresno. De la Garrotxa a Roma. I així fins a deu vegades. Als Estats Units va arrencar un somni que encara avui continua, ben recent, després que dissabte passat a Novara, a Itàlia, el bressol del patinatge artístic, caigués la desena corona mundial assolida entre 2004 i 2016 per l'equip que dirigeix Ricard Planiol. "A Fresno, als Estats Units, ens va semblar que estavem fent història perquè mentre nosaltres guanyàvem el primer títol, Catalunya estava lluitant per tenir el reconeixement internacional en patinatge", recorda una Anna Quintana que, entrenadora de l'equip juvenil, diu que encara té corda per estona damunt la pista, amb les seves companyes, coreografiant allò que passi per la imaginació de Planiol. Tots deu títols han sigut especials, i totes deu medalles estan guardades "en una caixa". Són el seu "tresor".

El patinatge és l'altra família d'Anna Quintana. Les amigues, aquelles que de nena la van fer descobrir aquest esport, van anar plegant. "Jo m'hi vaig enganxar", confessa. I allà continua. Acabada l'etapa de competicions individuals, des de 2001 es va integrar en els grups de xou, una disciplina de nova generació que a Olot els va entrar des del primer dia. Segons Quintana, Planiol sempre volia anar més enllà i ja abans que s'instaurés la competició "en els nostres festivals de fi de temporada sempre muntava un xou conjunt, perquè volia donar alguna cosa més als pares que ens venien a veure". El 2003 va viure el bronze mundial d'Arrels, i el 2004 va començar l'emocionant col·lecció de títols de campiona del món, amb Llibertat, que encara no dona per

acabada. Els títols dels EUA, els dos a Itàlia (2005 i 2016), i els assolits a prop de casa a Múrcia (2006) i Reus (2014) són els més especials. A Taipei (2013) i Colòmbia (2015), ho va viure amb més "fredor" perquè els pavellons eren buits "en països sense tradició de patinatge". En tot cas l'esport no només li ha brindat l'ocasió de tenir un palmarés imbatible, sinó que l'ha dut a fer pràcticament la volta al món. "És un privilegi i en aquest sentit el viatge més especial va ser el d' Austràlia el 2007 on vam guanyar amb Món fràgil".

Anna Quintana considera que no ha fet cap sacrifici per poder guanyar aquests deu oros. "Ho he triat jo", s'afanya a dir. Però està clar que, sense rebre cap compensació econòmica, la garrotxina que ha crescut col·leccionant títols ha hagut de fer molts esforços. Com que la majoria de patinadores estudien o treballen, els entrenaments es concentren els divendres i els dissabtes. Entre setmana "tothom fa la preparació física que pot, algunes van al gimnàs, d'altres a córrer per la Fageda...". Els divendres a quarts de vuit, quan ja hi són totes, fan una horeta de físic per després seguir fins a mitjanit ja amb els patins cordats. Unes tres hores i mitja que tenen continuació els dissabtes, a partir de les 9 del matí. Jornada intensiva: dues hores i mitja, una estoneta per dinar, i un parell d'hores i mitja més a la tarda. I així tot l'any, menys quinze dies a l'agost. Perquè a banda de treballar les coreografies que competeixen, a partir de maig ja assagen la que llançaran la temporada que ve al campionat gironí, l'avantsala del català, l'espanyol, l'uropeu i el mundial. Quan és època de competició, també assagen els diumenges.

Les lesions l'han respectada sempre, només va patir per ser a Múrcia el 2006 després que en un entrenament es trenqués tibia, peroné i els lligaments d'un peu. Però ho va aconseguir i allà estava, ballant Diferent el 2006. Entrena l'equip juvenil i està convençuda que la base puja cada vegada més potent i que hi ha CPA Olot i Mundials per estona. Encara li falten medalles a la col·lecció.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/10/13/garrotxina-que-ha-crescut-colleccionant/808995.html?utm_source=rss